

Глаголъ, който е казуемо въ безлично прѣдложеніе, ся нарича *безличенъ*:—*Съмнува ся*—глаголъ безличень.

2. Нѣкои глаголы сѣ всякога безличны: н. п. *мръкнѹва ся, съмнѹ ся* и пр.; други само на-времени ся употрѣблявать безлично, а именно, кога не е извѣстно, кому принадлежи дѣйствиѣ-то: *ако не ся трудѹшь докль младѣшь, безъ рѹж ще остарѣшь*.

3. 1) Напишете нѣколко прѣдложенія съ тѣя безличны глаголы: не спи ми ся, не сѣди ми ся, блюва ми ся, види ся.

2) Напишете нѣколко прѣдложенія и употрѣбете въ нихъ слѣдующи-тѣ глаголы безлично:

говорѹж—пишѹж—мыслѹж—расказвамъ—приносямъ—привозямъ—привождамъ—отваждамъ—дохаждамъ.

§ 80.

За сщцствителныя-тѣ глаголъ.

1. *Въ жезекля-тѣ климатѣ сѣ найвысоки-тѣ дрѣвѣ*.—На мѣсто: сѣ, може да ся каже: *ся намиратѣ, сщцствуватѣ*. Глаголъ: сѣ, показва сщцствование:

Глаголъ: *сѣмѣ*, кога показва сщцствование, ся нарича глаголъ *сщцствителенъ*.—*Сѣж*—глаголъ сщцствителень.

2. Въмѣсто сщцствителныя-тѣ глаголъ: *е* и *сѣ*, *бѣ* и *бѣхж*, *было* и *были*, ся употрѣблява въ българскыя-тѣ языкъ глаголъ: *имамѣ*, и то само въ единствено число въ третіе лице; н. п. *Има* (сѣ) челоуѣцы, които мыслятъ само за себе си. Въ нашія-тѣ градъ *имаше* (бѣхж) въ него время злы челоуѣцы.—*И-мало* (быль) въ старинѣ единъ царъ и пр.

3. *Има* планины, изъ които искача пламникъ, лава, пепель, камъне и други вещества; такыя планины ся наричатъ огнедышущы или вулканы.—Освѣнь текущы-тѣ воды на повърхнинѣ-тѣ земнѣ, има още и други воды стоящи въ езера и блатъ.—Въ старинѣ *имало* мно-